

PŘÍLOHA Č. 2

Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě č. j. 76 A 10/2025 - 80 ze dne 31. 7. 2026

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

navrhovatelky: **VÍTKOVICE STEEL, a. s.**
sídlem Českosobratrská 3321/46, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava
zastoupená advokátem Mgr. Erikem Kolanem, LL.M. Eur.,
sídlem Husova 5, 110 00 Praha 1

proti
odpůrci: **Statutární město Ostrava**, IČ: 00845451
sídlem Prokešovo nám. 1803/8, 702 00 Ostrava
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Pyšným,
sídlem Občanská 1115/16, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava

o návrhu na zrušení části Změny č. 4a Územního plánu Ostravy, schváleného zastupitelstvem odpůrce dne 4. 12. 2024 usnesením č. 1202/ZM2226/20,

takto:

- I.** Opatření obecné povahy – změna č. 4a Územního plánu Ostravy, vydané usnesením zastupitelstva odpůrce č. 1202/ZM2226/20 dne 4. 12. 2024, **se** dnem právní moci tohoto rozsudku **ruší** v části grafického i textového vymezení úpravy pozemků parc. č. st. 487/1, č. st. 487/2, č. st. 487/4, č. st. 542, č. st. 545, č. st. 546, č. st. 547, č. st. 548, č. st. 549, č. st. 552, č. st. 553, č. st. 587, č. st. 588, č. st. 591, č. st. 627, č. st. 710, č. st. 789, č. st. 2753, č. st. 3556, č. st. 4879, č. st. 4880, č. st. 4881, č. st. 4901, č. st. 4902, č. st. 4903, č. st. 4918, č. st. 5132, č. st. 5133, č. st. 5140, č. st. 5142, č. st. 5507, č. st. 5508, č. st. 5509, č. st. 5510, č. st. 5511, č. st. 5512, č. st. 5519, č. st. 5520, č. st. 5521, č. st. 5522, č. st. 5523, č. st. 5524, č. st. 5525, č. st. 5526, č. st. 5539, č. st. 5542, č. st. 5543, č. st. 5544, č. st. 5546, č. st. 5547, č. st. 5548, č. st. 5549, č. st. 5550, č. st. 5562, č. st. 5571, č. st. 5572, č. st. 5576, č. st. 5577, č. st.

5578, č. st. 5579, č. st. 5580, č. st. 5581, č. st. 5582, č. st. 5583, č. st. 5584, č. st. 5587, č. st. 5588, č. st. 5591, č. 420/31, č. 420/32, č. 420/33, č. 420/35, č. 420/42, č. 420/43, č. 420/44, č. 430, č. 433/34, č. 433/40, č. 433/41, č. 433/48, č. 433/54, č. 433/56, č. 433/58, č. 433/62, č. 433/63, č. 433/65, č. 433/66, č. 433/70, č. 433/71, č. 433/72, č. 433/73, č. 433/74, č. 500/18, č. 500/72, č. 500/75, č. 500/78, č. 500/80, č. 500/81, č. 500/83, č. 500/85, č. 500/86, č. 500/87, č. 500/92, č. 500/93, č. 500/103, č. 500/132, č. 500/133, č. 500/135, č. 500/136, č. 500/137, č. 500/138, č. 500/139, č. 500/140, č. 500/141, č. 500/142, č. 500/143, č. 500/144, č. 500/145, č. 500/146, č. 500/147, č. 500/148, č. 500/149, č. 500/150, č. 1127/3, č. 1425, č. 1428, č. 1431, č. 1435, č. 1443, č. 1444, č. 1445, č. 1447, č. 1496, č. 1517, č. 1518, č. 1519, č. 1520, č. 1521, č. 1522, č. 1523, č. 1524, č. 1525, č. 1526, č. 1527, č. 1528, č. 1529, č. 1530, č. 1531, č. 1532, č. 1533, č. 1534, č. 1535, č. 1536, č. 1538, č. 1539, a č. 1540, vše v katastrálním území Zábřeh-Hulváky.

II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovatelce na náhradě nákladů řízení částku 35 673,50 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Erika Kolana, LL.M. Eur., advokáta se sídlem Husova 5, 110 00 Praha 1.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se podáním ze dne 19. 12. 2025 domáhala zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 4a Územního plánu Ostravy, které bylo schváleno zastupitelstvem odpůrce dne 4. 12. 2024 a nabylo účinnosti dne 2. 1. 2025 (dále jen „Změna ÚP“), a to v části týkající se pozemků parc. č. st. 487/1, č. st. 487/2, č. st. 487/4, č. st. 542, č. st. 545, č. st. 546, č. st. 547, č. st. 548, č. st. 549, č. st. 552, č. st. 553, č. st. 587, č. st. 588, č. st. 591, č. st. 627, č. st. 710, č. st. 789, č. st. 2753, č. st. 3556, č. st. 4879, č. st. 4880, č. st. 4881, č. st. 4901, č. st. 4902, č. st. 4903, č. st. 4918, č. st. 5132, č. st. 5133, č. st. 5140, č. st. 5142, č. st. 5507, č. st. 5508, č. st. 5509, č. st. 5510, č. st. 5511, č. st. 5512, č. st. 5519, č. st. 5520, č. st. 5521, č. st. 5522, č. st. 5523, č. st. 5524, č. st. 5525, č. st. 5526, č. st. 5539, č. st. 5542, č. st. 5543, č. st. 5544, č. st. 5546, č. st. 5547, č. st. 5548, č. st. 5549, č. st. 5550, č. st. 5562, č. st. 5571, č. st. 5572, č. st. 5576, č. st. 5577, č. st. 5578, č. st. 5579, č. st. 5580, č. st. 5581, č. st. 5582, č. st. 5583, č. st. 5584, č. st. 5587, č. st. 5588, č. st. 5591, č. 420/31, č. 420/32, č. 420/33, č. 420/35, č. 420/42, č. 420/43, č. 420/44, č. 430, č. 433/34, č. 433/40, č. 433/41, č. 433/48, č. 433/54, č. 433/56, č. 433/58, č. 433/62, č. 433/63, č. 433/65, č. 433/66, č. 433/70, č. 433/71, č. 433/72, č. 433/73, č. 433/74, č. 500/18, č. 500/72, č. 500/75, č. 500/78, č. 500/80, č. 500/81, č. 500/83, č. 500/85, č. 500/86, č. 500/87, č. 500/92, č. 500/93, č. 500/103, č. 500/132, č. 500/133, č. 500/135, č. 500/136, č. 500/137, č. 500/138, č. 500/139, č. 500/140, č. 500/141, č. 500/142, č. 500/143, č. 500/144, č. 500/145, č. 500/146, č. 500/147, č. 500/148, č. 500/149, č. 500/150, č. 1127/3, č. 1425, č. 1428, č. 1431, č. 1435, č. 1443, č. 1444, č. 1445, č. 1447, č. 1496, č. 1517, č. 1518, č. 1519, č. 1520, č. 1521, č. 1522, č. 1523, č. 1524, č. 1525, č. 1526, č. 1527, č. 1528, č. 1529, č. 1530, č. 1531, č. 1532, č. 1533, č. 1534, č. 1535, č. 1536, č. 1538, č. 1539, a č. 1540, vše v katastrálním území Zábřeh-Hulváky, které jsou ve vlastnictví navrhovatelky.
2. Navrhovatelka uvedla, že Změna ÚP významně mění podmínky na shora uvedených pozemcích, kdy předmětné území vymezuje jako plochu přestavby, jejíž využití je podmíněno zpracováním Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

územní studie, a současně dosavadní vymezení plochy těžkého a lehkého průmyslu, skladování a administrativy mění na plochy smíšené výrobní, nerušící výroba, služby a občanské vybavení. Dle přesvědčení navrhovatelky Změna ÚP je v části týkající se shora uvedených pozemků nezákonná pro nepřezkoumatelnost zásah do ústavou zaručených práv navrhovatelky a pro rozpor s veřejnými zájmy. Změna ÚP nově vymezila využití v ploše PR40, která je převážně tvořena shora uvedenými pozemky ve vlastnictví navrhovatelky. Před Změnou ÚP mohla být plocha využívána pro těžký průmysl, lehký průmysl, skladování a administrativu. Dle nového vymezení má plocha sloužit nerušící výrobě a skladování, občanskému vybavení a službám v plochách, které procházejí postupným procesem restrukturalizace z výroby na nové využití občanské vybavení; hlavním využitím jsou budovy, zařízení a plochy lehkého průmyslu nerušící výroby a skladování s malou emisní vydatností, služby a občanské vybavení. Převážná část plochy je zároveň vymezena jako plocha přestavbová s tím, že její další využití je podmíněno zpracováním územní studie ÚS 93. Dle navrhovatelky je Změna ÚP nepřezkoumatelná, neboť neobsahuje důvody provedené změny ve vztahu k výše uvedeným pozemkům. Poukázala přitom na judikaturu, která požaduje i uvedení jasných, určitých a srozumitelných důvodů výroku opatření obecné povahy (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 3/2008-136 ze dne 16. 12. 2008 a č. j. 4 As 260/2023-43 ze dne 17. 6. 2024). Uvedla, že z napadené Změny ÚP není zřejmé, proč bylo na předmětných pozemcích upuštěno od těžkého průmyslu, proč přistoupil k podmínce zpracování územní studie ÚS 93, odkud vzal odpůrce údaje, jimiž změnu odůvodnil (útlum těžkého průmyslu, nevyužití části plochy apod.). Odůvodnění tak buď chybí, nebo je zcela obecné. Ve druhém okruhu námitek navrhovatelka poukázala na zásah do jejích práv. Zdůraznila, že je významným výrobcem válcovaných ocelových výrobků, tlustých ocelových plechů a štětovnic, přičemž její podnikatelská činnost není utlumována, ale předpokládá se její rozšíření a realizace řady investic. Změna ÚP znemožní budoucí výstavu a rozvoj těžkého průmyslu a dokonce i údržbu a rekonstrukci stávajících objektů. Podmínka zpracování územní studie představuje *de facto* stavební uzávěru. Postup odpůrce porušil zásadu subsidiarity a minimalizace zásahu, jak byl opakovaně zdůrazněn Nejvyšším správním soudem (např. rozsudky č. j. 1 Ao 1/2009-120 ze dne 21. 7. 2009 a č. j. 7 Ao 7/2011-54 ze dne 15. 3. 2012). Ve třetím okruhu námitek navrhovatelka poukázala na rozpor s veřejným zájmem, kdy odpůrce nezohlednil zejména zájem na zachování pracovních míst v regionu, na podpoře podnikání a podpoře významného přispěvatele do veřejných rozpočtů, na zajištění obranyschopnosti státu.

3. Odpůrce ve vyjádření ze dne 12. 3. 2026 navrhl odmítnutí návrhu pro nepřípustnost dle § 307 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů. Pro případ, že by soud tomuto návrhu nevyhověl, zdůraznil, že navrhovatelka byla v průběhu přijímání Změny ÚP pasivní (nevyužila práva podat námitky), a proto nemůže své námitky úspěšně uplatnit před soudem (odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 140/2023-47 ze dne 27. 3. 2025). Upozornil, že tvrzené investiční záměry jsou jen v obecné rovině, a nebyly doloženy žádné konkrétní kroky směřující k jejich realizaci. Odpůrce vyslovil názor, že provedení změny odůvodnil dostatečně s ohledem na pasivitu navrhovatelky, následně odcitoval nebo shrnul odůvodnění změn v ploše P40 na str. 31 a 44 odůvodnění; dále odcitoval nebo shrnul pasáže týkající se územní studie ÚS 93, a to zejména na str. 60 odůvodnění; konečně pak odcitoval či shrnul odůvodnění změn v podmínkách funkčního využití ploch smíšených výrobních, a to zejména na str. 49 odůvodnění. Z odůvodnění dle odpůrce jednoznačně vyplývá, že důvody pro vymezení PR40 spočívaly v útlumu těžkého průmyslu a v poloze plochy nacházející se v centrální části města a její návaznosti na obytné území; podmínka územní studie byla stanovena s ohledem na plošnou rozsáhlost, kdy je vyžadován návrh řešení dopravy a inženýrských sítí z hlediska širších vazeb. Útlum těžkého průmyslu dle odpůrce vyplývá jak z leteckých snímků zachycujících demolice, tak i z tiskových prohlášení samotné navrhovatelky. K tvrzenému rozporu s veřejným

zájmem odpůrce uvedl, že došlo k řádnému zohlednění a koordinaci konkurujících si veřejných a soukromých zájmů, což dokládají i vyjádření dotčených orgánů. Závěrem poznamenal, že Změna ÚP byla posouzena Krajským úřadem Moravskoslezského kraje při prošetřování podnětu k zahájení přezkumného řízení.

4. Navrhovatelka v replice ze dne 31. 3. 2026 uvedla, že namítaná nepřezkoumatelnost Změny ÚP byla zjevná až po jejím vydání, a proto z povahy věci nemohla být namítána v průběhu procesu přijímání Změny ÚP. Poukázala též na judikaturu, která uvádí, že i pasivní navrhovatel může být úspěšný s námitkami směřujícími proti porušení kogentních předpisů chránících veřejné zájmy (např. rozsudek č. j. 6 As 270/2019-38). Pokud jde o odůvodnění vymezené plochy přestavby P40, toto je pro svou obecnost nedostatečné; stejně tak v případě územní studie ÚS 93 obsahuje odůvodnění spíše jen popisnou část, ale neobsahuje zdůvodnění potřebnosti dané studie. Tvrzení o útlumu těžkého průmyslu z ničeho nevyplyvá – letecké snímky a webové stránky navrhovatelky za prvé tento útlum neprokazují a za druhé nebyly podkladem napadené Změny ÚP, doodůvodňování v rámci soudního řízení správního je nepřípustné. Navrhovatelka následně v podání ze dne 7. 4. 2026 doplnila svou repliku o přehled investic, které realizuje, a kterými vyvrací tvrzení odpůrce o útlumu těžkého průmyslu: jedná se o instalaci plazmového pálícího stroje na pálení tlustých ocelových bran (stavební povolení nabylo právní moci 30. 4. 2025), instalaci nové párovací linky štetovnic, projekt havarijního chlazení pecí TPT a KVARTO (stavební povolení ze dne 1. 7. 2025), rekonstrukce sociálních budov, vybudování nové ocelárny.
5. Odpůrce v podání ze dne 21. 5. 2026 akcentoval pasivitu navrhovatelky a z ní plynoucí důsledky pro přezkum napadeného opatření.
6. Navrhovatelka v podání ze dne 4. 6. 2026 upozornila soud na nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 21 As 229/2025-108 ze dne 22. 5. 2026.
7. Osoby zúčastněné na řízení do řízení nevstoupily.
8. Ze správních spisů odpůrce soud zjistil, že zastupitelstvo odpůrce rozhodlo dne 22. 6. 2022 usnesením č. 2144/ZM1822/35 o pořízení změn č. 4a, 4b a 4c zkráceným postupem. Pořizovatelem změn byl Magistrát města Ostravy. Po zajištění potřebných stanovisek byl zpracován návrh územního plánu. Veřejné projednání změny č. 4a se konalo dne 8. 4. 2024. Pořizovatel následně zpracoval návrh rozhodnutí o námitkách. Zastupitelstvo odpůrce dne 4. 12. 2024 rozhodlo o uplatněných námitkách a vydalo změnu č. 4a Územního plánu. Vydání změny č. 4a bylo oznámeno veřejnou vyhláškou ze dne 16. 12. 2024 a změna nabyla účinnosti dne 2. 1. 2025.
9. Navrhovatelka v průběhu procesu přijímání Změny ÚP nevyvinula žádnou aktivitu.
10. Pokud se týče napadené přestavbové plochy PŘ 40 a související územní studie ÚS 93, pak tyto jsou ve Změně ÚP zdůvodněny následovně: V kapitole 4.5 je uvedeno: „Dále jsou změnou navrženy dvě nové přestavbové plochy PŘ40 v Zábřehu-Hulvákách a PŘ41 v Moravské Ostravě a Vítkovicích (část plochy DOV). Jedná se o přestavbovou novou plochu je PŘ40 v k.ú. Zábřeh – Hulváky o velikosti cca 95 ha. Jedná se o plochu, která je v současné době využívána pro provoz těžkého průmyslu, lehkého průmyslu, administrativní objekty, služby a další provozovny, zároveň v areálu Vítkovic probíhá demolice některých objektů. Navržena je plocha smíšená výrobní – nerušící výroba, služby a občanské vybavení, která by reagovala na stávající změny a potřeby v území. V této ploše je umožněno na 25% území umístění fotovoltaických panelů (bez nutnosti využití této energie pro stavby a zařízení umístěné v ploše). Pro nové záměry v území je stanovena podmínka vypracování územní studie (ÚS93). Jedná se o rozsáhlé území, kde je nutné nový rozvoj realizovat tak, aby bylo území využito v souladu s urbanistickými a architektonickými zásadami, rovněž s potřebami rozvoje v daném území, v souladu s požadavky na ochranu životního prostředí. Podrobně v bodě 18-6.“ V bodě 18-6 je následně uvedeno: „Nově je navržena změna funkčního využití v k.ú. Zábřeh-Hulváky, kde jsou dle platného územního

plánu plochy stabilizované s využitím „těžký průmysl“ a „lehký průmysl“. V současnosti v tomto území probíhají rozsáhlé změny (útlum těžkého průmyslu). Z důvodu polohy a návaznosti na obytné území bylo proto pro dané území navrženo využití „plochy smíšené výrobní – nerušící výroba, služby a občanské vybavení“, které v sobě zahrnuje možnost polyfunkčního využití, ale nedovoluje realizaci staveb a zařízení těžkého průmyslu. Část tohoto území – západní a jihovýchodní okraj je navrženo ponechat v ploše stabilizované, převážná část plochy je navržena jako plocha přestavbová PŘ40 s podmínkou zpracování územní studie ÚS 93 a s možností umístit v ploše fotovoltaickou elektrárnu. Jedná se o plochu o velikosti cca 95 ha, území se nachází téměř v centrální poloze města. Vzhledem k nastalým změnám v území byla navržena změna způsobu využití v celé ploše. Na části území, kde dnes probíhají demolice původního průmyslového areálu Vítkovic, bylo vymezeno přestavbové území. V západní části (přiléhající k ul. U Koupaliště) bylo ponecháno vymezení jako území stabilizované – jsou zde již fungující firmy a rovněž v jihovýchodním okraji bylo území ponecháno jako stabilizované. V přestavbovém území je možné na ploše o velikosti 25 % z celkového rozsahu umístit fotovoltaickou elektrárnu, jako zdroj výroby z obnovitelných zdrojů s možným připojením do veřejné sítě. Možnost umístění FVE vyplývá ze závěrů „Studie zabezpečení města elektrickou energií – řešení alternativních zdrojů na území města Ostravy“, zpracovatel Elektro-projekce, s.r.o., Ostrava, Ing. Richard Najman, Ph.D., 4/2023. Po konzultaci s odborem životního prostředí MMO bylo na základě analýzy území vyhodnoceno, že celou plochu v takto významné poloze města nelze pro fotovoltaiku využívat a bylo proto dohodnuto, že výrobu z fotovoltaických panelů je možné umístit na 25% území. Přesné umístění a základní koncepce řešení území bude zpracována v územní studii. Plocha ze severní strany má upravenou hranici (dle vlastnictví) a to díky vypuštění návrhového dopravního koridoru DK129.“ Předmětná plocha je dále zmíněna v kapitole 10: „V návrhu změny je navržena v několika lokalitách změna způsobu využití plochy uvnitř zastavěného území, a to jak z důvodu zohlednění faktického současného využití, tak z důvodu umožnění realizace záměru uvnitř zastavěného území a s tím souvisejícího vytvoření podmínek pro efektivnější a účelnější využití zastavěného území. Ve Změně č. 4a je dána přednost využití zastavěného území a vytvořením předpokladu pro intenzivnější využití vybraných zastavitelných ploch (úpravou maximálního indexu zastavění) před rozšiřováním zastavitelných ploch do volné krajiny. Mnohé z ploch s průmyslovým využitím byly z důvodu probíhajícího útlumu výroby a demolice areálů navrženy na přestavbová území (PŘ39, PŘ40 a PŘ41), mění se rovněž navržený způsob využití a velikost přestavbové plochy PŘ6 a PŘ23 (na základě zpracované podkladové studie pro změnu ÚPO).“ Napadenou územní studii pak zmiňuje pořizovatel v kapitole 4.14, kde v návaznosti na přestavbové plochy uvádí, že pro tyto plochy „z hlediska jejich významu, je důležité zpracování územní studie, která by prověřila možnosti prostorového řešení území a navrhla veřejné prostory, řeší se problematika napojení na dopravní návrhové prvky, nebo se jedná o lokality významné pro město a to z hlediska návrhu kvalitního urbanismu, návrhu řešení dopravy či za účelem zajištění odstranění negativních vlivů na životní prostředí. Jedná se o tyto plochy s podmínkou zpracování ÚS: ÚS 93 – území přestavby PŘ40 v Zábřehu-Hulvákách, ÚS 94 – území přestavby PŘ23b a PŘ23c v Moravské Ostravě a ÚS 95 – území přestavby PŘ41 v DOV, na kat. území Moravská Ostrava, Vítkovice.“

11. Navrhovatelka zaslala podnět k zahájení přezkumného řízení Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, ten však písemností ze dne 8. 12. 2025 sdělil, že neshledal nezákonnost ve vymezení plochy přestavby PŘ40 a přezkumné řízení nezahájil.
12. Soud v souladu s ustanovením § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v rozsahu a v mezích návrhových důvodů přezkoumal napadené opatření obecné povahy. Ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.
13. Soud se předně zabýval návrhem odpůrce na odmítnutí žaloby pro nepřípustnost dle ustanovení § 307 odst. 2 nového stavebního zákona. Podle tohoto ustanovení návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je také nepřípustný, obsahuje-li pouze důvody, které navrhovatel neuplatnil v řízení o vydání opatření obecné povahy, ač tak učinit mohl. Uvedené ustanovení však dopadá toliko na ta opatření obecné povahy, která byla přijímána postupem podle nového

stavebního zákona. Nedopadá však na návrh na zrušení části územního plánu přijatého podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „střední stavební zákon“), což zdůvodnil Krajský soud v Praze v rozsudku č. j. 41 A 18/2024-101 ze dne 27. 9. 2024 a následně i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 As 182/2025-57 ze dne 11. 6. 2026. Podmínka omezující přístup k soudní ochraně stanovená v § 307 odst. 2 nového stavebního zákona se uplatní v případech, kdy bylo veřejné projednání, při němž mohly být důvody uplatněny, zahájeno za účinnosti nového stavebního zákona, a navrhovatel si tedy měl být s ohledem na zásadu, že neznalost zákona neomlouvá, vědom důsledků spojených s případnou pasivitou. Uvedené ustanovení nabylo účinnosti 1. 7. 2024, kdežto veřejné projednání v nyní řešené věci se konalo ještě předtím dne 8. 4. 2024. Navíc v projednávané věci navrhovatelka tvrdí nepřezkoumatelnost napadeného opatření obecné povahy, tedy skutečnost, která je zřejmá až po vydání tohoto opatření, nikoli v průběhu jeho přijímání.

14. Při přezkumu napadené Změny ÚP ve světle návrhových bodů vyvstává jako klíčová otázka míry a kvality odůvodnění napadené regulace.
15. Z §§ 172 a 173 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 53 středního stavebního zákona vyplývá, že opatření obecné povahy musí obsahovat odůvodnění, jehož součástí je též odůvodněné rozhodnutí o námitkách. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Ao 3/2008-136 ze dne 16. 12. 2008, publ. pod č. 1795/2009 Sb. r. NSS, „i v odůvodnění opatření obecné povahy je tak nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů“. Pokud tyto esenciální náležitosti chybí, je opatření obecné povahy (zde územní plán) zatíženo procesní vadou a jako nepřezkoumatelné musí být zrušeno (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 49/2021-39 ze dne 23. 3. 2023). Současně platí, že zůstane-li navrhovatel bez objektivních důvodů zcela pasivní, je nutno klást na odůvodnění nižší nároky a postačí, je-li z odůvodnění alespoň v obecné rovině patrná představa o záměrech zpracovatele (srov. rozsudek č. j. 7 As 186/2014-49 ze dne 6. 11. 2014, č. j. 10 As 33/2018-39 ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 AOs 3/2013-29 ze dne 13. 5. 2014, č. j. 8 As 121/2015-53 ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 As 33/2018-39 ze dne 2. 8. 2018, nebo č. j. 9 As 49/2021-39 ze dne 23. 3. 2023). Sama obecnost odůvodnění nemůže být při předcházející procesní pasivitě navrhovatele důvodem pro zrušení opatření. To neplatí, nedává-li odůvodnění opatření o záměrech zpracovatele jasnou představu ani v nejobecnější rovině, a fakticky tak zcela chybí (srov. rozsudek č. j. 6 AOs 3/2013-29, obdobně č. j. 8 As 121/2015-53 ze dne 30. 3. 2016, bod 41), či je vnitřně rozporné, nejasné a nepřesné (srov. rozsudek č. j. 10 As 223/2023-72 ze dne 26. 4. 2024, bod 17).
16. V nyní projednávané věci došlo ke změně regulativu využití poměrně rozsáhlého území (cca 95 ha), které sloužilo desítky let k těžké průmyslové výrobě. Ve zkráceném územním řízení došlo k radikální změně, kdy budoucí využití dané plochy pro těžký průmysl bylo zcela eliminováno. Ze shora citovaných pasáží odůvodnění napadené Změny ÚP lze extrahovat jako důvod pro daný zásah blíže nespecifikovaný útlum těžkého průmyslu a návaznost plochy na obytné území města; pokud se týče návazné studie ÚS 93 jsou důvody ještě v obecnější poloze (významnost lokality, kvalitní urbanismus, odstranění negativních vlivů na životní prostředí apod.).
17. Jakkoli jsou požadavky na odůvodnění opatření obecné povahy při absenci námitek mírné, shora uvedené odůvodnění dle názoru soudu nedostojí ani těmto mírným požadavkům.
18. Pokud se týče útlumu těžkého průmyslu, tento není nijak upřesněn a neplyne ze žádných podkladů napadené Změny ÚP. Není zřejmé, jak se projevuje, jakého podílu z předmětné plochy se týká, či jaká je prognóza dalšího útlumu či rozvoje. Z odůvodnění se místy jeví, že změna reaguje na vyložené *brownfieldy* (je akcentována demolice areálů), z jiných pasáží je však zcela

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

zřejmé, že plocha je stále využívána pro funkční provozovny těžkého průmyslu. Je tedy evidentní, že poměry na relativně rozsáhlé ploše jsou různorodé, a odůvodnění tuto různorodost nereflexuje. Při razantní změně využití významné plochy chybí přiměřené zhodnocení kladů a záporů stávajícího a nového využití. Rovněž vlivy na návaznou obytnou zónu nejsou nijak specifikovány, a není zřejmé, jak by se měly do budoucna změnit. Kromě záměru FVE není uvedeno nic, co by měla související územní studie reflektovat.

19. Za situace, kdy se změna týká obrovské plochy, kdy razantně mění její dlouholeté využití pouze s kusými důvody, které nereflexují různorodý charakter této plochy a nemají oporu v podkladech, a kdy se daná změna neopírá o zřejmou představu budoucího využití, nemůže tato změna v soudním přezkumu obstát.
20. Pokud se týče dalších námitek navrhovatelky, tyto buďto nelze pro nepřezkoumatelnost napadeného opatření obecné povahy posoudit, nebo směřují do proporcionality přijatého řešení, což je oblast, do níž nemá navrhovatelka pro svou pasivitu v průběhu přijímání napadeného opatření přístup. Soud proto v tomto směru ani neprováděl dokazování.
21. S ohledem na úspěšnost návrhové námítky směřující proti přezkoumatelnosti napadené části opatření obecné povahy, soud napadené opatření obecné povahy v požadovaném rozsahu zrušil dle § 101d odst. 2 s. ř. s.
22. Vzhledem k tomu, že v řízení byla procesně úspěšná navrhovatelka, vzniklo jí v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud odpůrce zavázal.
23. Náklady řízení navrhovatelky představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, náklady na zastoupení advokátem ve výši odměny za pět úkonů při odměně 4 620 Kč za jeden úkon (úkonem je příprava a převzetí věci, sepsání návrhu, repliky a dalších dvou doplnění) podle § 7 bod 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., 5 x paušální náhrada hotových výdajů za tytéž úkony právní služby ve výši 450 Kč za úkon dle § 13 odst. 4 cit. vyhlášky a DPH ve výši 5 323,50 Kč z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku.
24. Soud odpůrce k náhradě nákladů řízení zavázal k rukám zástupce navrhovatelky podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř., neboť tato lhůta je přiměřená možnostem odpůrce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 31. července 2026

Mgr. Jiří Gottwald, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.